

ORLAT

PUBlicație DE Informație Locală FonDată DE PRIMăria ȘI
CONSILIUL LOCAL ORLAT și editată cu sprijinul ziarului TRIBUNA

info

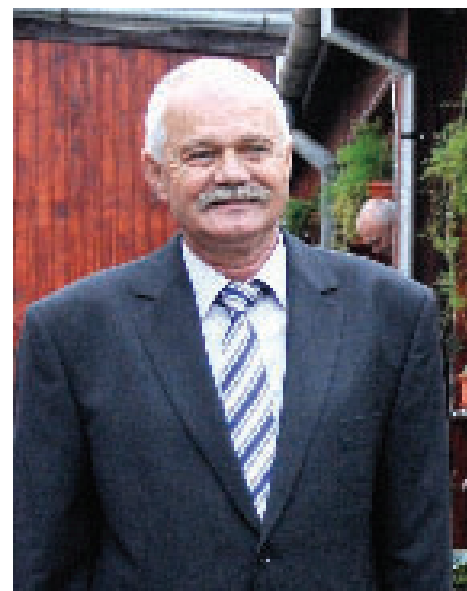
■ Anul VIII ■ Nr. 91 ■ iunie 2017

In memoriam IOAN MILEA

După cum știți, comunitatea noastră a pierdut o personalitate importantă, un om devotat Orlatului, pentru care dezvoltarea localității a fost o prioritate. Fostul viceprimar, Ioan Milea, a plecat dintre noi, lăsând un gol în urma sa, atât din punct de vedere profesional, cât și uman. L-am cunoscut bine cu toții, l-am apreciat, dar aș dori să punctez câteva idei esențiale pentru ceea ce a însemnat personalitatea acestui om. După terminarea studiilor, a revenit la Orlat pentru a-și pune cunoștințele și priceperea în slujba comunității. Din 1990 a făcut parte din administrația locală, în calitate de consilier local, nelipsind din nicio legislatură. Dobândind astfel o vastă experiență în administrația locală, în 2004 a fost ales vicepri-

mar, deținând această funcție până săptămâna trecută, când ne-a părăsit pentru totdeauna. Ioan Milea este omul care a participat activ la dezvoltarea și modernizarea comunei din ultimii ani, lăsându-și o amprentă puternică pe ceea ce este azi localitatea noastră: s-a implicat în lucrările de infrastructură rutieră, în amenajarea lucrărilor pentru rețelele de apă și canalizare, în lucrările de la școli, în construcția grădiniței, în ridicarea noii biserici din centrul localității, în modernizarea Căminului Cultural, în general în tot ceea ce a însemnat investiție în Orlat, din 2004 încoace. În calitate de primar, și în numele întregului aparat administrativ local, mărturisesc că Orlatul a pierdut un pilon important al comunității. În privința laturii umane, Ioan

Milea a fost, de asemenea, un sprijin pentru comunitate. Cu o experiență de viață bogată, chibzuit, deschis față de semenii, având mereu dorința de a-i ajuta pe cei din jur, Ioan Milea a fost un factor de echilibru în comunitate, un exemplu demn de urmat, pentru mulți, inclusiv pentru tinerii aflați la început de drum. Cred că toți cei care am lucrat și am avut contact cu el am pierdut un prieten, un om care știa să asculte. A plecat prea devreme, la nici 65 de ani, într-un moment în care ar mai fi putut face multe pentru comunitatea căreia i-a dedicat o mare parte din viață și pe care a iubit-o necondiționat. Ne vom aminti mereu de el cu drag, ca de un coleg și un prieten de nădejde și îi vom fi, pentru totdeauna, recunoscători pentru ceea ce a

făcut, pentru ceea ce ne-a învățat, prin felul lui de a fi. Gândurile noastre se îndreaptă și spre familia îndurerată, căreia dorim ca Bunul Dumnezeu să-i dea alinarea de care are nevoie. Dumnezeu să-l odihnească în pace!

Primar, Aurel GÂȚĂ

La Orlat a fost săvârșită hirotonia întru preot a preacucernicului părinte diacon Daniel Gheorghe Gîță

Între realizările importante în domeniul social-religios ale comunei Orlat în anul 2017, a fost și evenimentul petrecut în ziua de 3 iunie în biserica cu hramul „Sf. M. Mc. Gheorghe și Sf. Mitropolit Andrei Șaguna”.

Într-o atmosferă plină de emoție sfântă a fost întâmpinat de preoți, autoritățile locale și credincioși Înalțul Părinte Mitropolit al Ardealului Dr. Laurențiu Streza. Motivul prezenței ierarhului nostru în mijlocul comunității ortodoxe din Orlat a fost săvârșirea Sf. Liturghii și hirotonia întru preot a preacucernicului părinte diacon Daniel Gheorghe Gîță, urmate de instalarea acestuia în Parohia Orlat I. În jurul arhierului au slujit un număr de 7 preoți avându-i în frunte pe preacucernicul părinte vicar administrativ al Arhiepiscopiei Sibiului, Ilarie Benchea și pe preacucernicul părinte protopop al Protopopiatului Săliște, Petru-Toader Damian. Cum era de așteptat, în fruntea autorităților locale prezente s-a aflat d-l primar ing. Aurel Gâță.

Remarcabilă a fost de asemenea și prezența credincioșilor, nu doar prin număr, ci și prin costumele populare pe care le-au purtat majoritatea dintre ei. Aici trebuie evidențiat și faptul că ei au fost însoțiți de către mai mulți copii ai Școlii Generale din Orlat, organizați de d-na învăță-

toare Elena Morar, care au și interpretat pricene.

În cadrul Sf. Liturghii, după cântarea nădărilor „Heruvim” a avut loc hirotonia din diacon în preot a noului paroh. Este un moment înălțător și plin de emoție, atât pentru candidat, cât și pentru participanți. Primul primește nu doar harul preoției, ci și complexa sarcină de a conduce comunitatea încredințată către cunoașterea lui Dumnezeu și implicit către fericirea veșnică. Participanții, care de această dată au fost chiar păstoriții noului preot, au șansa de a-și cunoaște păstorul, de data aceasta fiul al satului, iar parohul de a-și îmbrățișa fiii duhovnicești încredințați.

La sfârșitul Sf. Liturghii au luat cuvântul Înalțul Părinte Mitropolit, fostul paroh Radu Bot, noul părinte și colegul lui preotul, Lucian Chițu. D-l primar a fost invitat să puncteze împreună cu clericii importanța și semnificația momentului deosebit care a avut loc în comunitatea noastră.

Dorim bun venit noului paroh și succes în misiunea care i s-a încredințat.

Atenție la ce aruncăm în pubelele pentru gunoiul menajer. Nerespectarea regulilor poate duce la creșterea taxei de salubritate!

Primăria comunei Orlat lansează un apel către cetățeni, solicitând respectarea regulilor de colectare a gunoiului menajer. Astfel, locuitorii din Orlat sunt rugați să depoziteze în pubelele pentru gunoi menajer doar acest tip de deșeu și să nu arunce aici deșeuri rezultate din construcții sau alte tipuri de resturi. Reprezentanții primăriei atrag atenția că ridicarea deșeurilor se plătește la kilogram, iar o creștere a cantității rezultată din aruncarea altor tipuri de deșeuri, decât cele menajere, poate duce la mărirea taxei de salubritate.

Cum se realizează colectarea selectivă

DEȘEURI ÎN CONTAINERUL GALBEN (PLASTIC + METAL)

Se pot arunca în acest container obiecte casnice mici sau de mărime medie, din plastic și metal, ca de exemplu:

Ambalaje din plastic (de la mâncare sau cosmetice)
Pungi și folii de plastic
Sticle de plastic
Jucării
Cutii de plastic și metal
Ligheane
Ghivece
Cutii de conserve
Doze de băuturi
Folie de aluminiu
Tăvițele de polistiren și veselă de plastic de unică folosință, puțin murdară
Cutii de lapte și sucuri
Cutii de la alimente, cos-

metice, detergenți și produse de curățat, confecționate din plastic sau metal.

În aceste pubele NU se colectează:
produse combinate din metal și plastic
cutii de vopsea, diluanți sau alte substanțe chimice periculoase,
baterii uzate și acumulatori deșeuri medicale (de exemplu seringi folosite),
deșeuri de echipamente electrice sau electronice.

CE DEȘEURI COLECTĂM ÎN PUBELA/CONTAINERUL DE CULOARE NEAGRĂ (DEȘEURI REZIDUALE)

Se pot arunca în acest recipient deșeuri care nu pot fi colectate nici la deșeuri reciclabile, nici la deșeuri biodegradabile. Exemple:

* Resturi de carne și pește gătit sau proaspăt
* Resturi de produse lac-

tate (lapte, smântână, brânză, iaurt, unt, frișcă)
* Ouă întregi
* Grăsimi animale și uleiuri vegetale

* Scutece de unică folosință / tamponane
* Reziduurile/excrementele animalelor de casă
* Conținutul sacului de la aspirator
* Mucuri de țigară
* Șervețele folosite
* Ambalaje foarte murdare
* Cioburi de ceramică și porțelan
* Veselă de unică folosință foarte murdară
* Cenușa de la sobe (dacă în afară de lemn se ard și carbuni)

* Resturi vegetale din curte (dacă sunt tratate cu pesticid)
* Lemn tratat sau vopsit
În aceste pubele NU se colectează următoarele:

* Seringi și ace de seringă, medicamente expirate și alte deșeuri medicale

* Pământ și pietre
* Ambalaje contaminate cu substanțe periculoase
* Baterii
* Aparat electrice, becuri
* Deșeuri periculoase (vopsele și ambalaje goale de vopsele, uleiuri auto uzate)
* Anvelope uzate

CE DEȘEURI COLECTĂM ÎN IGLU VERDE? – STICLĂ?

Exemple:

* Sticle și borcane goale
* Ambalaje din sticlă de la produse cosmetice
În acest iglu NU se colectează următoarele:

* resturi de sticlă de la un geam spart (pentru că sticla geamului poate conține și substanțe chimice)
* becuri sau neoane (acestea se vor arunca în locurile special amenajate pentru deșeuri DEEE sau în campaniile trimestriale organizate de operatorul de

salubritate SC SOMA SRL)
* ambalaje de sticlă contaminate cu substanțe periculoase, etc.

CE DEȘEURI COLECTĂM ÎN IGLU ALBASTRU? – HÂRTIE ȘI CARTON?

* cutii de pantofi,
* cutii de aparatură electronică
* plicuri
* fotografii
* farfurii și pahare de carton
* cartoane de ouă
* pungi de cadouri
* etichetele de la haine
* ziare, reviste, cărți, caiete
* tuburi de la hârtia igienică și de la prosoapele de bucătărie
În acest iglu NU se colectează următoarele, acestea urmând să se arunce în pubela neagră (reziduale):

* șervețele murdare
* ambalaje din hârtie sau carton foarte murdare

CARE SUNT PUNCTELE PENTRU COLECTAREA SELECTIVĂ, ÎN ORLAT

Adresa punctului de colectare selectivă, suprafața
1 Str.Nouă, nr.821, 3 mp
2 Str.Nouă, nr. 713, 3mp
3 Str. Gării, lângă Podul Cîbin, 4,5 mp
4 Str. Grănicerilor, nr. 112, în curtea dintre blocuri, 4,5 mp
5 Str.Poienitei, lângă Podul Varului, 3mp
6 Str. Morii, lângă Moară, 3mp
7 Str. Câmpșorului, nr. 550, 3mp
8 Str.Lungă, nr.263, 3mp
9 Str.Lungă, nr.399, 3mp
10 Str.Lungă, nr.302, 3mp
11 Str. Piscului, lângă Ci-mitir, 3mp
12 Str. Mică, nr.454, 3mp
13 Str. Victoriei, lângă Remiza P.S.I. (S.V.S.U.), 4,5 mp

Vaccinarea protejează sănătatea în fiecare etapă a vieții

Fiecare copil merită o șansă la viață sănătoasă, iar vaccinarea reprezintă un pas esențial pentru atingerea acestui obiectiv, atrage atenția Organizația Mondială a Sănătății (OMS).

Vaccinarea s-a dovedit a fi una dintre cele mai eficiente măsuri de prevenție a unor boli infecțioase cu un impact negativ major asupra sănătății publice, spun specialiștii. De aceea, menținerea unei acoperiri vaccinale optime ar trebui să fie o prioritate pentru toate sistemele de sănătate, în vederea prevenirii reapariției unor epidemii de boli transmisibile, ce au fost eliminate aproape în totalitate datorită vaccinurilor.

În perioada 2012-2015, vaccinurile au prevenit peste 5 milioane de decese, pe glob. Această realizare se datorează și progresului tehnologic din ultimele două decenii, care a făcut posibilă dezvoltarea de noi tipuri de vaccinuri, cât și îmbunătățirea programelor de imunizare, în întreaga lume.

Trendul descendent înregistrat de acoperirea vaccinală împotriva principalelor boli transmi-

sibile, prevenibile prin vaccinare, reprezintă una dintre cele mai stringente problemele de sănătate publică cu care se confruntă România în prezent. Actuala epidemie de rujeolă, care a izbucnit în februarie 2016 și a condus până în acest moment la 25 de decese, a apărut pe fondul unei scăderi succesive, în ultimii ani, a ratei de vaccinare anti-rujeolică.

Dintre cele peste 5700 de cazuri de rujeolă, confirmate de către Centrul Național de Supraveghere și Control al Bolilor Transmisibile, 96% au fost confirmate la persoane nevaccinate. 2.51% din cazuri au fost înregistrate la persoane cărora le-a fost administrată doar prima doză din vaccinul RRO (rujeolă-rubeolă-oreion), în timp ce mai puțin de 1% din cazuri au fost raportate la persoane complet vaccinate (au primit ambele doze).

De altfel, 18.36% din totalul îmbolnăvirilor s-au petrecut la copii sub 1 an, care sunt prea mici pentru a fi vaccinați – administrarea primei doze de vaccin RRO se face începând cu vârsta de 1 an.

Organizația Mondială a Sănătății subliniază importanța vaccinării, atât în scopul imunizării fiecărei persoane care beneficiază de vaccin, cât și în scopul construirii unei bariere de protecție și pentru persoanele din jurul celor vaccinate:

- copii mai mici de vârstă care încă nu pot fi vaccinați;
- colegi sau alți copii care sunt alergici la vaccin;
- bunici cu sistemul imunitar slăbit;

În plus, cea mai bună metodă de a proteja adulții în vârstă împotriva pneumoniei este prin vaccinare a copiilor pentru gripă și infecții cu pneumococ. Totodată, prin scăderea ratei pneumoniei și a meningitei, vaccinul ajută și în reducerea utilizării de antibiotice și, prin urmare, limitează răspândirea rezistenței la antibiotice.

De asemenea, specialiștii atrag atenția asupra importanței respectării schemelor naționale de vaccinare pentru a asigura cea mai bună protecție posibilă împotriva bolilor prevenibile prin vaccinare. De exemplu, unele dintre aceste afecțiuni, așa cum este tusea convulsivă, sunt mai periculoase dacă apar în primele luni de viață, în timp ce altele, inclusiv rujeola, tetanosul și difteria pot fi fatale la orice vârstă. Prin urmare, în cazul în care vaccinarea nu s-a făcut la momentul recomandat, Organizația Mondială a Sănătății evidențiază importanța recuperării vaccinurilor neefectuate, pentru a obține protecția împotriva unor boli transmisibile prevenibile prin vaccinare, care pot avea consecințe

grave și pot pune în pericol viața.

Vaccinarea este cea mai eficientă metodă de protecție față de aceste boli, iar imunizarea în copilărie reprezintă cel mai sigur start de drum în viață. Administrarea vaccinurilor a condus, de-a lungul timpului, la scăderea incidenței unui număr mare de boli care reprezentau o amenințare majoră pentru sănătate în Regiunea Europeană și la salvarea a milioane de vieți.

Dacă luăm ca exemplu cazul difteriei, în 1960,

datorită introducerii vaccinării antidifterice în țara noastră, s-a înregistrat o scădere foarte mare a incidenței bolii. Ultimele cinci cazuri de difterie din România au fost înregistrate în 1989.

Și variola se află pe lista bolilor care au fost eradicate prin vaccin, printr-o campanie globală de vaccinare și supraveghere, ultimul caz fiind raportat în 1980.

În ceea ce privește poliomielița, în România au existat mai multe perioade endemice, însă, datorită

vaccinării, ultimul caz a fost înregistrat în 1992, la un copil care nu fusese niciodată vaccinat.11 Pe plan global, incidența poliomieliței a scăzut cu aproape 99% din 1988, de la aproximativ 350.000 de cazuri la doar 37 în 2016, potrivit Organizației Mondiale a Sănătății.

În prezent, în doar trei țări din lume, Pakistan, Afghanistan și Nigeria, se mai înregistrează poliomieliță, mai arată datele.

Scurt istoric al Mărginimii Sibiului (II)

(urmare din numărul trecut)

Un alt eveniment care trebuie consemnat este înfrângerea oștirii otomane conduse de Ali-beg (Michaloglu) la Boița în anul 1493. Pe când turcii se retrăgeau din Transilvania încărcăți cu robi și prăzi, oastea transilvană și cete formate din mii de păstori români din Mărginime, au ajuns din urmă pe invadatorii și i-au nimicit, eliberând robii și restituind prăzile celor păgubiți. În cronică murală a bisericii evanghelice din Sibiu acest eveniment este consemnat sumar: „1493. Turcii sunt bătuți la Turnu Roșu de păstori”.

În anul 1529 oastea moldavă condusă de Petru Rareș și cea munteană a lui Moise-Vodă, venite în sprijinul voievodului Ioan Zápolya, fac însemnate distrugerii în satele din zona Sibiului, sate care constituiau baza de aprovizionare a cetății Sibiului, cetate care sprijinea candidatura la tronul Ungariei și implicit la conducerea Transilvaniei, a lui Ferdinand de Habsburg.

Începând din secolul al XVI-lea în satele Mărginimii Sibiului apar consemnate în cronici primele instalații manufacturiere: pive și vâltori pentru prelucrarea pânurii, mori de cereale, joagăre și alte instalații similare care foloseau ca dinamizator forța apelor de munte. Unele dintre ele, bineînțeles puțin modernizate, încă mai pot fi văzute într-o serie de localități din Mărginime.

Cea mai importantă îndeltnicire a românilor mărgineni a fost și a rămas secole de-a rândul păstoritul, ocupație de bază a cărei faimă a trecut de mult frontierele țării.

Este demn de consemnat faptul că în Mărginimea Sibiului, la Orlat, a funcționat prima „moară de hârtie” din sud-estul european, încă din anul 1534. Această manufactură a aparținut Magistratului Sibiului, iar tehnologia preparării hârtiei, din zdrențe din in și mătase, a fost adusă pe filieră germană din orașul Nürnberg. Această străveche „fabrică” de hârtie a funcționat, doar cu ne semnificative întreruperi, până după cel de-al Doilea Război Mondial.

După trecerea Transilvaniei sub dominația austriacă, un episod care a afectat Sibiul și ținutul, implicit satele din Mărginime, a fost a fost așa-numitul „război al curuților”,

răscoala antihabsburgică condusă de Francisc Rákóczi al II-lea, între anii 1703-1711. În perioada 1704-1707 Sibiul, capitala administrativă a Transilvaniei în acei ani, a fost ținta atacurilor oastei curute care avea în rândurile ei numeroși locuitori din Mărginime. Chiar tabăra oastei curuților a fost fixată pentru o perioadă în satul Jina, localitate situată la cea mai înaltă altitudine din Mărginime.

Tot în secolul al XVIII-lea în Mărginimea Sibiului s-au derulat ample mișcări religioase îndreptate împotriva trecerii forțate a locuitorilor ortodocși la religia greco-catolică (unită cu Roma). Revoltele religioase, conduse de călugării ortodocși Visarion Sarai și Sofronie din Cioara, au avut un amplu ecou în satele din sudul Transilvaniei. Tot atunci se organizează o delegație de locuitori ai Mărginimii Sibiului având în fruntea ei pe: sălișteanul Oprea Miclăuș (țilișcan prin naștere), Moise Măcinic-preot din Sibiel, Ioan-preot din Galeș, Moga Triflea din Orlat și Bucur Bărsan din Gura Râului, care au înaintat împărătesei Maria Tereza (1740-1780), la Viena, un protest împotriva trecerea forțată a românilor ortodocși la religia greco-catolică. Catolică înverșunată, împărăteasa a ordonat aruncarea în temnița fortăreței Kufstein a conducătorilor delegației. Primii trei s-au sfârșit zilele între zidurile fortăreței, iar ceilalți doi la scurtă vreme după eliberare. Pentru martiriul lor în cauza ortodoxismului, Oprea Miclăuș și Moise Măcinic și Ioan din Galeș au fost sanctificați de către Biserica Ortodoxă Română și sunt sărbătoriți în ziua de 21 octombrie a fiecărui an.

Imediat după jumătatea secolului al XVIII-lea tunurile generalului austriac Nicolae Adolf von Bucow au împrăștiat zidurile a peste două sute de biserici și mănăstiri ortodoxe din sudul Transilvaniei, ca represalii față de refuzul sistematic al majorității românilor ardeleni de a trece la noua religie.

Ca urmare a persecuțiilor religioase și totodată a celor social-economice asupra locuitorilor satelor de munte din Mărginime, sute de mărgineni, împreună cu turmele și averile lor au trecut munții în Țara Românească întemeind numeroase sate la poalele sudice ale Carpaților meridio-

nali (Novaci, Vaideeni, Polovragi, Corbi, Domnești etc.).

Același general, în anul 1761, propune împărătesei Maria Tereza întărirea graniței transilvane a Imperiului prin înființarea a două regimente românești, două regimente secuiești, un regiment de dragoni și unul de husari (ultimele două au fost regimente de cavalerie).

În zona Mărginimii a fost înființat, la 1763, Regimentul I român de graniță. Comandamentul regimentului a fost stabilit în satul Orlat. Locuitori din 82 de sate din sudul Transilvaniei, dintre Zărnești și Hațeg, erau cuprinși în cele douăsprezece companii ale acestui prim regiment românesc. Dintre satele Mărginimii Sibiului, doar două au fost militarizate și cuprinse în regiment: Orlatul (comandamentul regimentului și compania a VI-a) și Jina (compania a V-a).

Primind privilegiul și scutiri de dări, în schimbul prestării serviciului militar, locuitorii celor două localități au prosperat economic față de cei din localitățile nemilitarizate. În schimbul acestor facilități ei au participat la toate marile bătălii duse de Imperiul Habsburgic în acea perioadă, pe toate fronturile Europei. Mulți dintre feciorii români au pierit departe de casă și interesele lor.

Vitejia lor a fost remarcată chiar și de Napoleon Bonaparte, viitorul împărat al Franței, când la Areda Veneției grănicerii români dintr-un batalion combinat din Regimentele I și II (Regimentul II român de graniță cu sediul comandamentului la Năsăud) au apărat trei zile podul de la Arcole (15-17 noiembrie

cerești și a locuitorilor satelor din Mărginimea Sibiului, care a avut loc în zilele de 10 și 11 septembrie 1848, pe Câmpul lui Marte, unde s-a protestat împotriva „uniunii” Transilvaniei cu Ungaria, unire hotărâtă de către Dieta de la Cluj, ținută în 17 mai 1848.

Feciori din Rășinari, Săliște, Gura Râului, Orlat, Tilișca, Jina și din alte localități ale Mărginimii au primit „arme împărătești” din depozitele de armament ale regimentului de la Orlat și au plecat călări să sprijine Revoluția română din Transilvania anilor 1848-1849.

Numeroși locuitori ai satelor mărginenene au participat la bătăliile din timpul războiului austro-franco-piemontez din primăvara și vara anului 1859, război care a generat numeroși morți și răniți. Pentru ajutorarea invalizilor rezultați din acest război s-a înființat un fond special, aprobat de guvernatorul Transilvaniei în anul 1860.

Marea transumanță practică de oierii din Mărginimea Sibiului, de sute de ani, a căpătat, în cea de-a doua jumătate a secolului al XIX-lea o nouă amploare. Turmele de oi din Săliște, Tilișca, Rod, Poiana Sibiului, Tălmăcel și din alte sate ale Mărginimii au ajuns să pască până departe în stepele Bugului, Volgii și în poienile Caucazului. Până atunci ele iernau în luncile Dunării, în Dobrogea sau chiar pe malurile Nistrului inferior.

Cu ocazia războiului ruso-româno-turc din anii 1877/1878, război prin care România și-a dobândit Independența, românii din satele Mărginimii Sibiului au făcut numeroase și însemnate do-

că și lungul șir de nume înscrise în piatra monumentelor ridicate în memoria lor. Monumente și cimitire ale eroilor, cruci, troițe, cenotafuri, plăci de marmură și alte însemne ale respectului urmașilor pot fi văzute în toate satele noastre.

La scurt timp după intrarea României în război (august 1916) majoritatea satelor din Mărginimea Sibiului au cunoscut ororile războiului. Trupele române care au intrat în Transilvania pe Valea Oltului au fost primite, de către populația românească a satelor eliberate, cu drapele tricolore și flori, cu bucurie și speranță. Boița, Tălmăcel, Sadu, Râu Sadului, Rășinari, Poplaca, Gura Râului au fost eliberate pentru o scurtă perioadă de către trupele române.

Ofensiva românească din acest sector de front s-a oprit la Orlat. Pe dealurile care mărginesc dinspre nord și nord-vest această localitate a fost masate efectivele unei divizii germane (Divizia 187 Germană), care profitând de superioritate numerică în efective și tehnică de luptă, precum și de doi ani de experiență de luptă pe fronturile din vestul Europei, a reușit să oprească și apoi să împingă peste munți trupele românești, în a doua parte a lunii septembrie 1916.

În timp ce în Depresiunea Sibiului se duceau lupte grele, o mare unitate germană (Corpul Alpin) concentrată în zona satelor Poiana Sibiului și Jina, a reușit să facă o importantă manevră strategică, străbătând munții Cindrelului și ai Lotrului, ajungând să blocheze Valea Oltului în defileu.

Dacă punem la socoteală că subunități de cercetare românești au ajuns și au dus lupte în sate precum Cacova, Sibiel, Săliște și Tilișca, putem spune cu certitudine că Mărginimea Sibiului a fost în septembrie a

de sub jugul austro-ungar. Lor li s-au adăugat ardelenii pe care începutul războiului i-a prins în vechiul Regat, precum și sutele de dezertori din armatele chezaro-crăiești, care acum puteau lupta după cum le cerea fiecare inima și conștiința de român.

Ziua cea mare așteptată de toți românii a fost 1 Decembrie 1918, când și ultima provincie românească, Transilvania, s-a alipit României. România Mare a fost înfăptuită prin voința neamului românesc la Alba Iulia, prin arme și sânge pe câmpul de onoare, cu jertfa a aproape un milion de români și n-a fost cadoul, făcut de Marile Puteri, României, cum susțin unii istorici neprieteni.

La Unirea cea Mare de la Alba Iulia au participat reprezentanți din toate satele Mărginimii Sibiului avându-l în frunte pe dr. Ioan Lupaș, protopopul din Săliște. Acolo, la Alba Iulia, delegații mărginenilor au depus „credenționalele” cu semnăturile miilor de consăteni care cereau imperios unirea Transilvaniei cu România regelui Ferdinand I (1914-1926).

După Unirea cea Mare un nou avânt economic, cultural și social a luat naștere în satele Mărginimii. Din îndepărtata Americă au revenit cei plecați cu decenii în urmă să caute acolo, departe de cei dragi, sursa unor viitoare averi. Cei mai mulți „americani” (cum erau numiți în epocă) s-au întors cu sume însemnate de bani reușind să pună pe picioare afaceri prospere.

În perioada interbelică au luat ființă zeci de societăți culturale și economice, ateliere meșteșugărești, instituții de credit, precum și așa numitele „reuniuni” ale diferitelor meserii sau categorii sociale.

Acest intens progres economic a fost curmat de izbucnirea celui de-al Doilea Război Mondial. Mobilizarea armatei a făcut ca aproape din fiecare gospodărie să plece pe front cel puțin câte un bărbat valid. Operațiuni militare n-au avut loc, în acest război, pe teritoriul Mărginimii Sibiului, dar sute de bărbați au căzut pe câmpurile de luptă îndolind familiile rămase acasă.

În luna septembrie 1944 multe dintre localitățile Mărginimii Sibiului au fost afectate de trecerea spre vest a Armatei Roșii. Pentru o scurtă perioadă comandamentul Frontului 2 Ucrainean a fost stabilit în Săliște, iar locuitorii comunei au fost siliți să își părăsească gospodăriile.

După război, schimbările socio-politice au afectat în mod negativ dezvoltarea economică a Mărginimii Sibiului și totodată a întregii țări. Atelierele meșteșugărești, micile întreprinderi, băncile, societățile sociale și culturale etc. au fost naționalizate sau desființate.

Mari frământări sociale și economice au avut loc în perioada colectivizării. Deși terenurile agricole ale satelor din Mărginimea Sibiului erau reduse ca suprafață, în comparație cu cele ale satelor din depresiunile limitrofe, conducerea comunistă a țării a căutat să cuprindă în agricultura socialistă și aceste terenuri. Doar în unele comune s-a reușit cooperativizarea. Localități precum: Jina, Poiana Sibiului, Rod, Tilișca, Cacova, Vale, Sibiel, Gura Râului, Sadu, Râu Sadului și Tălmăcel au scăpat de „binefacerile” agriculturii comuniste. După schimbările politice ce au urmat anului 1989 noi relații economice au început să se desfășoare în Mărginimea Sibiului.

1796), oprind trecerea armatei franceze, salvând astfel întreaga armată austriacă. Se spune că văzând cum luptă soldații din „îndrăcitul” batalion românesc, echipați în uniforme de culoare închisă, Napoleon ar fi spus: „De-aș avea un regiment de astfel de draci negri, în 48 de ore aş cucerii Viena”.

Regimentul a ființat 88 de ani până la începutul anului 1851, când prin înalt decret imperial regimentele grănicerești au fost transformate în regimente de linie și dislocate în alte garnizoane. Pe parcursul acestor opt decenii localitățile românești militarizate au reprezentat adevărate focare de românism și nuclee de emancipare națională. Ca exemplu putem prezenta: Aduarea de la Orlat a reprezentanților celor 82 de sate grăni-

nații pentru armata română și sute de feciori au trecut munții și s-au înscris voluntari în armata condusă de domnitorul României, Carol I (1866-1914).

În anul 1897 are loc deschiderea tronsonului de cale ferată Sibiu-Vințu de Jos, fapt care a dus la o revigorare economică a zonei, întreaga Mărginime a beneficiat într-un fel sau altul de această nouă facilități.

Unul dintre cele mai grele episoade prin care au trecut românii atât cei din Regatul României, cât și cei din Transilvania a fost Primul Război Mondial (1914-1918).

Sute de feciori și bărbați tineri, din toate satele Mărginimii Sibiului, au plecat pe fronturile Europei luptând sub steagurile dublei monarhii. Românii erau puși să lupte în primele rânduri, așa se expli-

anului 1916 o zonă de operații militare intense. Orlatul, Gura Râului și Poplaca au avut cel mai mult de suferit prin luptele duse în intravilanele lor și prin distrugerile și incendiile care au afectat un însemnat număr de case. Nici cea mai veche și mai înaltă stațiune climaterică din țară, Păltinișul, nu a scăpat de urgia războiului.

După intrarea României în război, sute de locuitori ai Mărginimii Sibiului au trecut munții înscriindu-se voluntari în armata română. După acest moment crucial pentru istoria României mii de prizonieri ardeleni și bucovineni aflați în lagărele rusești au cerut să se constituie în corpuri de voluntari și să lupte pentru eliberarea fraților din Transilvania

Orlătenii și-au comemorat, ca în fiecare an, eroii în ziua Înălțării Domnului

Eroii români căzuți în luptele pentru libertatea și, uneori, existența, de-a lungul vremii, a poporului român, nu au fost uitați, de ziua Înălțării Domnului, nici de autoritățile și locuitorii din Orlat. Astfel, joi, 24 mai, după oficierea serviciului religios, au avut loc o slujbă de pomenire și un moment comemorativ.

Orlătenii nu și-au uitat eroii și la fel ca în fiecare an, i-au comemorat pe cei căzuți pentru patrie, în ciuda vremii nefavorabile. Slujba de pomenire a eroilor căzuți în cele două războaie, împreună cu tradiționalul program de cântece și poezii patriotice susținut de elevii Școlii Gimnaziale "Ion Pop Reteganul" au avut loc, în prezența primarului Aurel Găță și a reprezentanților autorităților locale și județene, în incinta Căminului Cultural, urmate de depuneri de coroane la Monumentul Eroilor. Primarul Aurel Găță le-a reamintit celor prezenți că e de datoria fiecăruia să privească în trecut, să transforme jertfa înaintașilor într-un reper: „Nimeni nu trebuie să uite sacrificiul celor care și-au dat viața pentru ca noi să putem fi liberi. Dacă vrem să clădim un viitor durabil, trebuie să privim cu respect în urmă, să prețuim ceea ce ne-au lăsat eroii pe care îi comemorăm an de an.”

Primăria Comunei Orlat urează bun-venit noilor născuți:

ANDREI DAVID GEORGE	24.04.2017
BOGĂȚAN MARIA ELENA	20.04.2017
STROIA ANTONIA ELENA	13.05.2017
MOȚAN ANDRA MARIA	10.05.2017

Le dorim să crească sănătoși alături de părinții lor!

Primăria Comunei Orlat urează casă de piatră următorilor cetățeni căsătoriți:

GHEORGHICĂ DUMITRU ȘI GRECU ELISABETA	04.05.2017
HĂLĂUCĂ FLORIN ȘI MUNTEAN DANIELA ELENA	06.05.2017
OLOVINĂ CONSTANTIN IONUȚ ȘI OSWALD DANIELA MONICA	12.05.2017
TATU ALEXANDRU LEONARDO ȘI MIHĂILOAIE DENISA IOANA	13.05.2017

Dumnezeu să-l odihnească în pace!

† LĂPĂDAT IACOB	18.05.1956	29.04.2017
† LOLOIU ANA	14.02.1938	02.05.2017
† MESAROȘIU ILIE	07.02.1934	18.05.2017
† BUMBEA ILIE	01.07.1964	02.06.2017
† MILEA IOAN	21.06.1952	07.06.2017

Primăria Comunei Orlat transmite familiei îndoliate, sincere condoleanțe!

Date contact Primărie

Adresa: Primăria comunei Orlat, str. Avram Iancu nr. 202, cod postal 557170.

Telefoane Primăria Orlat: 0269/571104; 0269/571455;

Interioare:

Secretariat -	11;
Secretar -	12;
Impozite și taxe (casierie) -	13;
Biroul Agricol -	17;
Contabilitate -	16;
Serviciul Public Voluntar pt. Situații de Urgență -	17;
Viceprimar -	15;
Stare civilă -	14;
Asistență socială -	14;
Serviciul Public Comunitar Local de Evidență a Persoanelor -	14.

Fax: 0269/571104; 0269/571455

PENTRU DEFECTIUNI LA REȚELE ENERGIE ELECTRICĂ SAU GAZ VĂ RUGĂM SĂ APELAȚI NUMERELE DE TELEFON DE MAI JOS
TEL. GRATUIT ELECTRICĂ 0800801929
TEL. GRATUIT EON GAZ 0800800928

Site web:
www.primariaorlat.ro
E-mail: primariaorlat@yahoo.com

Cetățenii comunei Orlat care doresc să publice anunțuri de vânzări, cumpărări, prestări servicii ș.a. în ziarul Orlat INFO pot depune aceste anunțuri la sediul Primăriei.

Documente necesare pentru eliberarea actului de identitate la expirarea termenului de valabilitate

- cererea pentru eliberarea actului de identitate;
 - actul de identitate și cartea de alegător, dacă este cazul;
 - certificatul de naștere și certificatul de căsătorie, dacă este cazul, original și copie;
 - hotărârea de divorț, definitivă și irevocabilă, după caz, original și copie;
 - certificatul de deces al soțului/soției decedat/decedate, în cazul soțului supraviețuitor, original și copie;
 - certificatele de naștere ale copiilor cu vârsta mai mică de 14 ani, original și copie;
 - documentul cu care se face dovada adresei de domiciliu, original și copie;
 - chitanța reprezentând contravaloarea cărții de identitate-7 lei;
- Cetățenii sunt obligați potrivit legii să se prezinte, cu cel mult 180 de zile înainte de expirarea termenului de valabilitate al actului de identitate, dar nu mai puțin de 15 zile, la Serviciul Public Comunitar de Evidență a Persoanelor Orlat, pentru a solicita punerea în legalitate cu un act de identitate.
- Nerespectarea prevederilor legale atrage răspunderea contravențională, care se sancționează cu amenda cuprinsă între 40 lei și 80 lei.

Actele necesare pentru divorțul pe cale administrativă

- Certificatele de naștere și căsătorie ale soților, în original și copie;
- Documentele cu care se face dovada identității, în original și copie;
- Declarație autenticată în fața notarului public, în situația în care ultima locuință comună declarată nu este aceeași cu domiciliul sau reședința ambilor soți înscris/ă în actele de identitate;
- Livret de familie, în original;
- Taxa pentru îndeplinirea procedurii de divorț pe cale administrativă în cuantum de 500 lei.

Important!

Cererea de divorț pe cale administrativă se face în scris, se depune și se semnează personal de ambii soți, în fața ofițerului de stare civilă delegat de la primăria care are în păstrare actul de căsătorie sau pe raza căreia se află ultima locuință comună a soților.

ORLAT info
PUBLICAȚIE DE INFORMAȚIE LOCALĂ FONDATĂ DE PRIMĂRIA ȘI CONSILIUL LOCAL ORLAT și editată cu sprijinul ziarului TRIBUNA

Fondator: primar Aurel Găță și Consiliul Local Orlat

Administrație: referent

Tamara Cănean

Tiparul executat la

TIPOTRIB Sibiu